

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 7C/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1420203298
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Redenkovičová Koprďová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2021:1420203298.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Tatianou Redenkovičovou Koprďovou, v právnej veci žalobkyne : A. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ul. G. č. XXX/XX, XXX XX L., proti žalovanej : Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom ul. Račianska č. 71, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu nemajetkovej ujmy 5.000 ,-eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu v celom rozsahu z a m i e t a.
- II. Súd žalovanej nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava IV dňa 25.08.2020 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanej zaplataenia nemajetkovej ujmy 5.000,-eur s príslušenstvom titulom náhrady žalobkyňou opísanej v žalobe škody (I.č. 1 - 6), ktorá mala byť žalobkyňi spôsobená žalobkyňou tvrdenými prietahmi v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 23Pc/6/201 s odôvodnením okrem iného, že na Okresnom súde Bratislava IV sa viedlo konanie pod sp.zn. 23Pc/6/2017 v právnej veci navrhovateľa : A. R., proti odporcovi : H. E., o rozvod manželstva (súdny spis tvorí prílohu spisu 7C/39/2020). Na Okresnom súde Bratislava IV prebiehalo konanie v právnej veci navrhovateľky : A. R., proti odporcom : H. E. a maloletá X. E., o zapretie otcovstva, vedené pod sp. zn. XPc/XX/XXXX. Žalobkyňa podala tunajšiemu súdu sťažnosť dňa 25.07.2019, vedenú pod. Spr 83/2019, podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov. Žalobou vo veci sp.zn. 7C/39/2020 požiadala o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, nakoľko žalovaná neuspokojila jej nárok uplatnený listom doručeným žalovanej dňa 10.02.2020 (" Návrh na predbežné prerokovanie škody"). Z obsahu Oznámenia o prešetrení sťažnosti sťažovateľky predseničkou Okresného súdu Bratislava IV JUDr. Danielou Kotrecovou, zo dňa 03.09.2019, Spr 83/2019, vyplýva prehľad úkonu s tým, že k prietahom v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 23Pc/6/2017 v namietanej časti došlo z dôvodu organizačných zmien vykonávaných v príslušnom senáte, kde sa menilo personálne obsadenie, pozícia vyššieho súdneho úradníka a zároveň bolo konštatované, že boli prietahy spôsobené nepreberaním zásielok oboma účastníkmi konania.

2. Súd žalobu s prílohami doručil žalovanej s výzvou na vyjadrenie dňa 30.12.2020. Žalovaná sa k podanej žalobe vyjadrila podaním zo dňa 13.01.2021, doručeným súdu dňa 12.01.2021 (I.č. 30 - 38) a žiadala žalobu zamietnuť s odôvodnením, že zo žalobného návrhu zo dňa 21.08.2020 doručeného Okresnému súdu Bratislava IV dňa 25.08.2020 vyplýva, že žalobkyňa si uplatňuje nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,-eur, ktorá jej mala vzniknúť v dôsledku zbytočných prietahov v súdnom konaní o rozvod manželstva vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 23Pc/6/2017. Žalovaná považovala tvrdenia žalobkyne obsiahnuté v žalobnom návrhu za nepreukázané

a žalobu za nedôvodnú. Dňa 17.03.2017 bol Okresnému súdu Bratislava IV doručený návrh na rozvod manželstva. Dňa 31.03.2017 žalobkyňa (navrhovateľka v konaní o rozvod manželstva) doplnila podaný návrh a doručila súdu sobášny list. Od uvedeného dátumu Okresný súd Bratislava IV vykonal opakovane niekoľko neúspešných pokusov o doručenie návrhu na rozvod manželstva odporcovi - manželovi žalobkyne. Podľa názoru žalobkyne v uvedenom súdnom spore nebolo nutné doručovať podaný návrh na rozvod manželstva, ani nariadiť pojednávanie, nakoľko obe strany súhlasili s rozvodom a súhlasili i s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania. Dňa 25.07.2019 podala žalobkyňa sťažnosť na prieťahy v súdnom konaní. Predsedníčka Okresného súdu Bratislava IV prešetrila podanú sťažnosť a žalobkyňi zaslala oznámenie zo dňa 03.09.2019, v ktorom okrem iného skonštatovala, že sťažnosť žalobkyne je v namietanej časti dôvodná, avšak k uvedeným prieťahom došlo z dôvodu organizačných zmien a zároveň boli prieťahy spôsobené nepreberaním zásielok oboma účastníkmi konania. Za zistené prieťahy sa predsedníčka Okresného súdu Bratislava IV žalobkyňi ospravedlnila. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 23Pc/6/2017 zo dňa 19.09.2019, právoplatným dňa 08.11.2019, bolo manželstvo žalobkyne rozvedené. Žalobkyňa vo svojej žalobe trvala na tom, že Okresný súd Bratislava IV, zbytočným zisťovaním adresy odporcu a neúspešnými opakovanými pokusmi o doručovanie návrhu na rozvod manželstva, napriek priloženému súhlasu odporcu s rozvodom manželstva, spôsobil prieťahy v konaní, ktoré jej zapríčinili viacero problémov, v dôsledku ktorých utrpela psychickú ujmu. Žalobkyňa je toho názoru, že iba samotné skonštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením, a preto požaduje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Podľa názoru žalovanej, zo strany predsedníčky Okresného súdu Bratislava IV prišlo v rámci prešetrovania sťažnosti na prieťahy v konaní ku konštatovaniu, že sťažnosť je v časti dôvodná, avšak s poukazom na skutočnosť, že prieťahy boli spôsobené aj konaním (resp. nekonaním-nepreberaním zásielky) samotnej žalobkyne. Samotná žaloba však, s poukazom na § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vychádza výlučne z výsledkov prešetrovania sťažnosti, bez bližšieho zohľadnenia všetkých okolností konania. Žalobkyňa v žalobe konkretizovala konkrétne pochybenia súdu, ktorými malo dôjsť k prieťahom v súdnom konaní, a contrario tvrdí, že ak by súd uvedeným spôsobom nepostupoval, k prieťahom by nedošlo. Žalovaná sa tak v ďalšom texte vyjadří ku konkrétnym tvrdeniam žalobkyne o nesprávnom postupe súdu. Žalobkyňa vo svojej žalobe uvádza, že Okresný súd Bratislava IV pochybil, ak sa opakovane pokúšal doručiť návrh na rozvod manželstva, napriek tomu, že tak nemusel urobiť, nakoľko: 1. obaja účastníci konania s rozvodom súhlasili, 2. odporca, manžel žalobkyne, nemal evidovaný trvalý pobyt na území Slovenskej republiky a 3. obaja účastníci konania žiadali, aby súd rozhodol vo veci návrhu na rozvod manželstva bez nariadenia pojednávania. Doručovanie akéhokoľvek návrhu na začatie konanie druhému účastníkovi konania, resp. strane sporu, je povinnosťou súdu, ktorá mu vyplýva priamo zo zákona. Porušenie takejto povinnosti by viedlo k porušeniu základných princípov civilného konania, ako aj k porušeniu ústavných práv na súdnu a inú právnu ochranu. Žalobkyňa tvrdila, že v samotnom návrhu na rozvod manželstva uviedla, že odporca nemal evidovanú adresu trvalého pobytu na území Slovenskej republiky (uvedené tvrdenie však v čase podania návrhu na rozvod manželstva bolo nepravdivé). Odporca, manžel žalobkyne, mal riadne evidovaný trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, a to v čase od 18.05.2016 do 27.12.2017. Z uvedeného dôvodu bolo povinnosťou Okresného súdu Bratislava IV doručiť návrh na rozvod manželstva na adresu odporcu evidovanú v Registri obyvateľov SR. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 106 ods. 1 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca. Podľa § 116 ods. 1 CSP ak sa žalobu nepodarí doručiť žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a), je súd povinný urobiť všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného. V zmysle § 116 ods. 2 CSP ak sa súdu nepodarí žalobu doručiť na adresu zistenú postupom podľa odseku 1, zverejní súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Žaloba sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Ako vyplýva z vyššie uvedených zákonných ustanovení, až po neúspešných pokusoch o doručenie návrhu na evidovanú adresu odporcu, súd pristúpi k doručeniu žaloby oznámením na úradnej tabuli. Súď vyjadrenie žalovanej zo dňa 13.01.2021 doručil na vyjadrenie žalobkyňi dňa 25.02.2021. Žalobkyňa sa k predmetnému vyjadreniu žalovanej vyjadřila podaním doručeným súdu dňa 09.03.2021 súdu. Súď postupoval v zmysle

zákona, dodržal procesnú postupnosť týkajúcu sa doručovania návrhu na začatie konania, pričom konal bezodkladne a bez akýchkoľvek prieťahov:

19.04.2017 - súd dal pokyn na doručenie návrhu na rozvod manželstva odporcovi na adresu evidovanú v registri obyvateľov SR, zároveň vyzval žalobkyňu na oznámenie poštovej adresy odporcu

15.05.2017 - zásielka adresovaná žalobkyňi bola vrátená z dôvodu, že adresát je neznámy

01.06.2017 - zásielka adresovaná odporcovi bola vrátená z dôvodu neprevzatia v odbernej lehote (nie z dôvodu, že adresát je na uvedenom mieste neznámy)

30.11.2017 - súd dal opätovný pokyn na doručenie návrhu na adresu odporcu evidovanú v registri obyvateľov SR

09.02.2018 - zásielka adresovaná odporcovi bola vrátená, opäť z dôvodu, že si adresát zásielku v odbernej lehote neprevzal

26.02.2018 - súd vykonal lustráciu odporcu v registri obyvateľov SR a zistil, že trvalý pobyt odporcu na území SR bol ukončený ku dňu 27.12.2017

24.10.2018 - súd vydal pokyn na zisťovanie pobytu odporcu prostredníctvom Úradu hraničnej a cudzineckej polície

20.11.2018 - súdu bola doručená odpoveď Úradu hraničnej a cudzineckej polície, ktorá evidovala iba v tom čase neaktuálnu adresu trvalého pobytu odporcu

21.02.2019 - súd dal pokyn spisovej kancelárii na zverejnenie oznámenia o podanom návrhu na rozvod manželstva na úradnej tabuli a webovej stránke

27.03.2019 - návrh na rozvod manželstva bol fikciou doručený odporcovi

Vzhľadom na časovú postupnosť jednotlivých krokov nie je možné konštatovať, že súd v uvedenom konaní nekonal, resp. že konal chybne, tak ako sa domnieva žalobkyňa. Podľa názoru žalovanej konal tak, aby v uvedenej veci dodržal všetky zákonné povinnosti.

Žalobkyňa ďalej namietá skutočnosť, že súd v uvedenej veci nariadil pojednávanie, ktoré podľa názoru žalobkyne nebolo nutné nariaďovať. V zmysle § 22 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine o zmene a doplnení niektorých zákonov k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch. V zmysle § 23 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z. z. - súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spoluzitia. V zmysle § 23 ods. 2 zák. č. 36/2005 Z. z. - Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí. V zmysle § 96 ods. 1 CMP súd vedie manželov k odstráneniu príčin rozvratu a usiluje sa o ich zmierenie. V zmysle § 96 ods. 2 CMP ak je to účelné a umožňujú to okolnosti prejednávanej veci, môže súd účastníkov vyzvať, aby sa o zmierne riešenie pokúsili mediáciou. V ustanovení § 23 zák. č. 36/2005 Z.z. je uvedená všeobecná hmotnoprávna podmienka na rozvod manželstva, ktorou je existencia vážneho narušenia a trvalého rozvratu vzťahov medzi manželmi spôsobujúca nemožnosť plnenia účelu manželstva a kumulatívne neexistencia ďalšej perspektívy obnovenia manželského spoluzitia. Je len vecou súdu, aby starostlivo uvážil, či v danom prípade nastalo vážne narušenie a trvalý rozvrat vzťahov, a teda či ďalšie trvanie manželstva je v rozpore s jeho účelom, ako aj záujmami manželov. Súd by mal výpoveďou manželov zistiť, či sa príčiny rozvratu dajú odstrániť a či existuje perspektíva ich zmierenia. Rozvod manželstva by mala byť teda až posledná a jediná možnosť riešenia rozvratu vzťahov medzi manželmi. V zmysle CMP je teda úlohou súdu v konaní o rozvod manželstva predovšetkým zistiť príčiny rozvratu manželstva a možnosti jeho opätovného obnovenia. Až po skonštatovaní, že rozvrat vzťahov neumožňuje opätovné obnovenie vzájomného spoluzitia, súd manželstvo rozvedie. Z uvedeného vyplýva primárna úloha súdu vypočítať oboch účastníkov konania o rozvod manželstva, a to bez ohľadu na skutočnosť, že k návrhu na rozvod manželstva bolo priložené vyhlásenie odporcu, že s rozvodom manželstva súhlasí. Pokus Okresného súdu Bratislava IV o doručenie návrhu na rozvod manželstva a nariadenie pojednávania vo veci preto nie je možné považovať za nadbytočné a neúčelné, ale naopak, takýmto postupom Okresným súdom Bratislava IV bolo dodržané znenie a účel tak zák. č. 36/2005 Z. z. ako aj CMP. Žalovaná nesúhlasila ani s tvrdením žalobkyne, že návrh na rozvod manželstva nebolo potrebné doručovať, nakoľko sa odporca vyjadril v samotnom návrhu, kde vyjadril svoj súhlas, nielen s rozvodom, ale aj s vydaním rozsudku bez nariadenia pojednávania. Podľa názoru žalobkyne mal Okresný súd Bratislava IV rozhodnúť bez nariadenia pojednávania v zmysle § 132 ods. 2 CMP. Takýto názor žalobkyne podľa žalovanej nie je správny. Ustanovenie § 132 písm. b) CMP upravuje, kedy nie je nutné nariadiť pojednávanie, sa vzťahuje výlučne na osobitné konanie týkajúce sa konania o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní. V žiadnom prípade nie je možné aplikovať ustanovenie § 132 CMP na konanie o rozvod manželstva. Naopak, v zmysle ustanovenia § 33 CMP, súd nariadi

pojednávania vo veci samej, ak tento zákon neustanovuje, že vec sa môže prejednať bez pojednávania. Súd na pojednávanie predvolá účastníkov konania, ktorých prítomnosť je potrebná. Vzhľadom na vyššie citované ustanovenia zák. č. 36/2005 Z. z., ako aj CMP, je podľa názoru žalovanej zrejme, že súd, pred rozhodnutím o Návrhu na rozvod manželstva, je povinný zistiť príčiny rozvodu, ako aj možnosti zachovania manželstva, čo je možné iba výsluchom oboch účastníkov konania o rozvod manželstva. Žalovaná na preukázanie svojich tvrdení o postupe Okresného súdu Bratislava IV v uvedenom súdnom konaní žiadala Okresný súd Bratislava IV, aby pripojil súdny spis sp. zn. 23 Pč/6/2017. Na základe doposiaľ uvedeného žalovaná tvrdila, že žalobkyňou tvrdenými pochybeniami v postupe Okresného súdu Bratislava IV nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, naopak tento postup bol v súlade s relevantnými hmotnoprávnymi aj procesnoprávnymi ustanoveniami. Zákon č. 514/2003 Z. z. ustanovuje nasledujúce všeobecné podmienky pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci:

a) nesprávny úradný postup,

b) vznik škody,

c) príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. Žalovaná mala za to, že žalobkyňa nepreukázala kumulatívne splnenie týchto podmienok. Podľa názoru žalobkyne, vzhľadom na dlhotrvajúce konanie o rozvod manželstva nemohla začať podnikať, vyporiadať si s bývalým manželom bezpodielové spoluvlastníctvo manželov a vzhľadom na to, že sa jej dňa 26.10.2017 narodilo dieťa, ktorej biologickým otcom bol nový priateľ žalobkyne, musela na súd podať zároveň i žalobu o zapretie otcovstva. Pri začatí podnikateľskej činnosti jedného z manželov je nutný súhlas druhého manžela iba v prípade, ak na podnikanie má byť použitý majetok z bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Na ďalšie právne úkony súvisiace s podnikaním už súhlas druhého manžela nepotrebuje. Žalobkyňa nepreukázala, že na začatie podnikania nedostala súhlas manžela, resp. že na začatie podnikania chcela použiť majetok z bezpodielového spoluvlastníctva manželstva, ktorého použitie je podmienené súhlasom druhého manžela. Postup Okresného súdu Bratislava IV v konaní o rozvod manželstva sp.zn. 23Pč/6/2017 podľa žalovanej nemohol mať nijaký vplyv na samotnú možnosť žalobkyne začať podnikať. Rovnako za mylné považovala žalovaná aj tvrdenie žalobkyne, že si s manželom nemohla vyporiadať bezpodielové spoluvlastníctvo manželov s poukazom na Občiansky zákonník, ktorý síce obsahuje striktné podmienky, za ktorých môže prísť k určitej modifikácii bezpodielového spoluvlastníctva manželov, avšak jeho vyporiadanie počas trvania manželstva nevylučuje, a to predovšetkým v prípade, ak jeden z manželov začne podnikať (§ 148a ods. 2 Občianskeho zákonníka). Rovnako je možné zo strany manželov pristúpiť k zúženiu zákonom určeného rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, alebo si vyhradiť vznik bezpodielového spoluvlastníctva ku dňu zániku manželstva (§ 143a Občianskeho zákonníka). Rovnako je možné pristúpiť i k zrušeniu bezpodielového manželstva, ak by ďalšie trvanie odporovalo dobrým mravom (§ 148 Občianskeho zákonníka). Podľa záverov žalovanej, žalobkyňa mala niekoľko možností, ako vyporiadať bezpodielové spoluvlastníctvo manželov za trvania manželstva. To, že z jej strany nedošlo k žiadnemu pokusu o úpravu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, resp. k akejkoľvek dohode s manželom, týkajúcej sa bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nie je možné klásť za vinu Okresnému súdu Bratislava IV. Podľa žalovanej nie je možné prijať záver, že iba z dôvodu prietahov v konaní o rozvod manželstva, sa žalobkyňa narodilo dieťa, ktoré napriek inému biologickému otcovi, bolo považované v zmysle § 85 zák. č. 36/2005 Z. z. za dieťa manžela žalobkyne. V zmysle § 85 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z. z. ak sa narodí dieťa v čase od uzavretia manželstva do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva alebo po jeho vyhlásení za neplatné, považuje sa za otca manžel matky. V zmysle § 85 ods. 2 zák. č. 36/2005 Z.z. ak sa narodí dieťa žene znovu vydatej, považuje sa za otca neskorší manžel, aj keď sa dieťa narodilo pred uplynutím trojstého dňa po tom, čo jej skoršie manželstvo zaniklo alebo bolo vyhlásené za neplatné. Žalobkyňa podala návrh na rozvod dňa 17.03.2017 (doplnila dňa 31.03.2017), pričom dieťa sa narodilo dňa 26.10.2017 (223 dní od podania návrhu na rozvod). Vzhľadom na časové súvislosti je možné konštatovať, že žalobkyňa v čase podania návrhu na rozvod manželstva už bola tehotná. Vzhľadom na plynutie zákonných procesných lehôt (fikcia doručenia návrhu na rozvod, lehota na vyhotovenie rozsudku, fikcia doručenia rozsudku, plynutie odvolacej lehoty) i v prípade, ak by sa súd nepokúšal opakovane doručovať návrh na rozvod manželstva odporcovi, ale urobil by tak iba jedenkrát (čo je zákonná povinnosť súdu), je nepravdepodobné, že by konanie o rozvod manželstva skončilo skôr, ako sa žalobkyňa narodilo dieťa, resp. tak, aby žalobkyňa stihla uzavrieť ďalšie manželstvo s biologickým otcom dieťaťa. Tvrdenie žalobkyne, že z dôvodu prietahov v súdnom konaní a postupom Okresného súdu IV v konaní o rozvod manželstva bola nútená podať návrh na zapretie otcovstva manžela, je nepravdivé a podľa žalovanej žalobkyňa by takýto návrh bola povinná podať, nakoľko je možné reálne

skonštatovať, že konanie o rozvod manželstva a následne uzavretie nového manželstva v tak krátkej dobe nebolo možné a teda štát nemôže prevziať zodpovednosť za konanie samotnej žalobkyne, resp. za jej rozhodnutia. V čase, keď nadviazala nový vzťah a otehotnela, si musela byť vedomá skutočnosti, že jej pôvodné manželstvo ešte nebolo rozvedené, resp. že v uvedenom čase ešte nepodala ani samotný návrh na rozvod manželstva. Žalovaná mala za to, že síce zo strany predsedníčky Okresného súdu Bratislava IV bola sťažnosť na prietahy v konaní vybavená v namietanej časti ako dôvodná, za čo sa žalobkyňi predsedníčka súdu ospravedlnila, avšak porušenie práva žalobkyne, a z toho vyplývajúca údajná psychická ujma, nebola v konaní preukázaná. Prietahy v súdnom konaní, s ohľadom i na samotné správanie žalobkyne v konaní o rozvod manželstva, v spojení so skutočnosťou, že žiadne z tvrdených pochybení súdu nie je preukázané, žalovaná nepovažuje za natoľko závažné, aby súd v konaní o náhrade nemajetkovej ujmy dospel k záveru, že uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je dôvodný. Žalovaná zdôraznila, že náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch je subsidiárna, t. z. prichádza do úvahy až v prípade, že iné - nepeňažné formy zadosťučinenia nemožno považovať vzhľadom na preukázané následky za dostatočné (§ 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z.). V tomto smere je vhodné opätovne zdôrazniť skutočnosť, že Okresný súd Bratislava IV sa žalobkyňi ospravedlnil. Žalovaná trvala na tom, že v predmetnom spore absentuje priama a bezprostredná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a žalobkyňou tvrdenými následkami, ktoré majú byť saturované uplatnenou náhradou nemajetkovej ujmy v peniazoch, a to predovšetkým s ohľadom na konanie samotnej žalobkyne. Príčinná súvislosť (kauzálny nexus) je podstatným prvkom zodpovednostnej skutkovej podstaty. Vyžaduje sa, aby protiprávne konanie, v tomto prípade nesprávny úradný postup a vznik škody boli v logickom slede, teda aby protiprávne konanie bolo príčinou a vznik škody vrátane jej rozsahu následkom tejto príčiny. Nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti či okolnosti nasvedčujúcej jej existencii - príčinnú súvislosť treba vždy preukázať. Podľa názoru žalovanej, takáto príčinná súvislosť nebola v konaní vôbec preukázaná. Z uvedeného dôvodu je možné konštatovať, že žalobkyňa nepreukázala splnenie všetkých troch kumulatívnych podmienok, s ktorými zákon spája zodpovednosť štátu za nemajetkovú ujmu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaná považovala žalobu za nedôvodnú a žiadala, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

3. Žalobkyňa vyjadrením doručeným súdu dňa 09.03.2021 (l.č. 46 - 48) zotrvala na podanej žalobe s tým, že mala záujem podnikat' čo by bolo možné, ale manžel pri rozvode by mal nárok na polovicu majetku, namietala, že si nemohla obstarat' nehnuteľnosť, nakoľko manžel bol v zahraničí a nebol ochotný zrušiť BSM počas trvania manželstva a bol aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby o zrušenie BSM a zrušiť BSM inak ako rozvodom (zánikom manželstva) nebolo možné a ohľadom konania o zapretie otcovstva (8Pc/10/2017) žalobkyňa uviedla, že mala priateľa počas trvania manželstva s ktorým čakala dieťa (dcéru), a preto, že súd jej manželstvo nerozvedol v dostatočnom čase, musela absolvovať zapretie otcovstva, čo trvalo 9 mesiacov a mala problém, aby bývalý manžel podpísal "papier", aby dcéra žalobkyne mala meno keď sa narodí, nemohla cestovať mimo EÚ, nemala súhlas bývalého manžela a jej priateľa (v súčasnosti manžel) pochádza z Kosova a nemohli vycestovať za rodinou. Súdu oznámila v konaní po rozvod manželstva sp.zn. 23Pc/6/2017, že bývalý manžel je vo Švajčiarsku (bez bližšej špecifikácie adresy pobytu), písomnosti súdu mu boli zasielané na Štefana H..

4. Dňa 30.11.2021 (l.č. 69) žalobkyňa do Zápisnice o pojednávaní titulom prednesu uviedla, že nesúhlasí s tým, že prietahy nastali nepreberaním zásielok, neprebrala jednu zásielku, čo bolo možno spôsobené poštou. S manželom podpísali žiadosť o rozvod pred notárom a podali na súd, deti nemali, s tým, že adresu trvalého bydliska mal manžel žalobkyne na území SR v čase, keď podávali žiadosť o rozvod, ale mal adresu vo Švajčiarsku, žalobkyňa uviedla súdu, bola tehotná (v 4 mesiaci tehotenstva) a vedela, že keď sa narodí dieťa počas manželstva, bude ako otec uvedený manžel. Dcéra sa narodila počas trvania manželstva, a preto sme museli podávať Návrh na zapretie otcovstva, konanie trvalo 9 mesiacov, Potrebovala súhlas pri narodení dcéry od v tom čase jej manželstva, aby sa dcéra mohla volať Nella. Nakoľko neboli rozvedení, nemohla si žalobkyňa kúpiť byt, nemohla začať podnikat', problém bolo vycestovanie, nakoľko jej vtedajší priateľ a terajší manžel je z Kosova a nemohli 9 mesiacov vycestovať, lebo na to potrebovali súhlas vtedajšieho môjho manžela žalobkyne a ten si za všetko od žalobkyne pýtal peniaze. V čase tehotenstva s dcérou žalobkyňa mala epilepsiu, po pôrode kojila dva mesiace, žalobkyňa dospela k záveru, že dôvodom bol stres. Podala na súd sťažnosť, bolo jej oznámené, že došlo k organizačným zmenám na súde, neprevzala jednu zásielku a podala sťažnosť na Ministerstvo spravodlivosti SR a do dvoch týždňov mala vytýčené pojednávanie. Zotrvala na tom, že po rozvode manželstva s manželom, by sa s otcom Nelly ihneď bola zobrala. V súčasnosti majú syna, uzatvorili manželstvo.

5. Právny zástupca žalovanej do Zápisnice o pojednávaní uviedol, že uplatnený nárok žalobkyňou považuje za nedôvodný, nakoľko mal za to, že Okresný súd Bratislava IV v konaní o rozvod manželstva uskutočnil iba tie úkony, ktoré mu CMP a CSP ukladá. Vzhľadom na časové súvislosti a to podanie návrhu na rozvod a narodenie dieťaťa, je nepravdepodobné, že by bolo možné manželstvo rozviesť pred týmto dátumom pri zachovaní všetkých zákonných lehôt. Žalovaná chápala, že to muselo byť ťažké obdobie pre žalobkyňu, avšak mala za to, že predovšetkým žalobkyňa mala sama zvážiť svoje rozhodnutie začať si vzťah počas trvania manželstva, pričom žiadosť o rozvod podala ani nie 11 mesiacov od uzavretia manželstva, ale už v tom čase bola v 4 mesiaci tehotenstva. Súd mal povinnosť skúmať, či ich manželstvo je rozvrátené natoľko, že nemôže ďalej plniť svoju funkciu a to bez ohľadu na to, že exmanžel vyjadril súhlas s rozvodom a teda nie je možné prijať záver, že postup Okresného súdu Bratislava IV zapríčinil všetky problémy žalobkyne. K samotnej podnikateľskej činnosti a BSM poukázala na už podané vyjadrenie a žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť s tým, že žalovaná si trovy konania neuplatňuje.

6. Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi (žaloba zo dňa 21.08.2020 doručená Okresnému súdu Bratislava IV dňa 25.08.2020 s prílohami, Oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 30.07.2020, Oznámenie o prešetrení sťažnosti, Vyjadrenie žalovanej doručené súdu dňa 13.01.2021, Vyjadrenie žalobkyne doručené súdu dňa 09.03.2021, Zápisnica o pojednávaní zo dňa 30.11.2021, spis Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 23Pc/6/2017 a spis Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 8Pc/10/2017) a zistil nasledovný skutkový stav :

7. Z obsahu spisu sp.zn. 23Pc/6/2017 vyplýva, že Návrhom na rozvod manželstva zo dňa 17.03.2017, doručeným Okresnému súdu L. dňa 17.03.2017, navrhovateľka : A. R., G. XX, Bratislava proti odporcovi : H. E. bez trvalého bydliska evidovaný na MÚ MČ L. - B bystrica, X. K. 1, L., príslušnosť R., sa domáhala rozvodu manželstva s odôvodnením, že manžel sa rozhodol krátko po svadbe žiť vo Švajčiarsku (adresu v návrhu neuviedla a pri osvedčení pravosti podpisu bola uvedená adresa : Y. majera 6, L.). Súd vyzval Výzvou (I.č. 11-13) zo dňa 05.05.2017 účastníkov o oznámenie adresy odporcu žijúceho vo Švajčiarsku. Zásielka od navrhovateľky z adresy G. XX, L. (I.č. 16), sa vrátila súdu dňa 15.05.2017 s oznamom "adresát neznámy" a od odporcu sa vrátila súdu 01.06.2017 z adresy Š.H. 6, L. (I.č. XX) s oznamom "neprevzatá v odbernej lehote" a následne dňa 09.02.2018 (I.č.23) "neprevzatá v odbernej lehote". Navrhovateľka podaním doručeným súdu dňa 02.07.2018 (I.č. 24) žiadala o vytyčenie termínu pojednávania, ale adresu pobytu odporcu vo Švajčiarsku súdu neoznámila. Súd zisťoval pobyt prostredníctvom Prezídia policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície (I.č. 25) výzvou zo dňa 12.11.2018 a súdu bolo listom zo dňa 19.11.2018 (I.č. 28) oznámené, že adresa odporcu v cudzine je "neuvedená" a trvalý pobyt odporcu na území SR bol ukončený dňa 27.12.2017. Oznámenie o podanej žalobe súd v zmysle § 116 CSP oznámil zverejnením na úradnej tabuli dňa 12.03.2019 (zvesené dňa 27.03.2019 - I.č. 30). Právny zástupca navrhovateľky listom doručeným súdu dňa 13.03.2018 požiadal o vytyčenie termínu pojednávania (I.č. 32). Súd vo veci dňa 04.09.2019 vytyčil termín verejného vyhlásenia rozsudku na deň 19.09.2019 (I.č. 34). Rozsudkom č.k. 23Pc/6/2017 - 42 zo dňa 19.09.2019, právoplatným dňa 08.11.2019, súd manželstvo rozviedol.

8. Z obsahu spisu sp.zn. 8Pc/10/2017 vyplýva, že navrhovateľka A. R., proti odporcovi: H. E. a maloletá X. E., podala na súd dňa XX.XX.XXXX, návrh na zapretie otcovstva. Uznesením č.k. 8Pc/10/2017 - 15 zo dňa 22.11.2017, súd ustanovil kolízneho opatrovníka maloletému dieťaťu. Podaním doručeným súdu dňa 18.12.2017 (I.č. 17) navrhovateľka oznámila súdu kontaktné údaje na odporcu, kde ho súd následne aj kontaktoval a zistil adresu : Murgstrasse 1, XXXX H., R. a na základe tohto oznámenia bol odporca na uvedenej adrese v zahraničí súdom kontaktovaný (I.č.26) a tam si prevzal aj predvolanie na vytyčený termín pojednávania na deň 16.05.2018. Okresný súd Bratislava IV rozsudkom č.k. 8Pc/10/2017 - 38 zo dňa 16.05.2018, právoplatným dňa 18.07.2018 určil, že H. E. nie je otcom maloletej Nelly Jozefovej.

9. Nahliadnutím do sťažnostného spisu Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. Spr/83/2019 (I.č.9 - 15) súd zistil, že listom zn. č. 42329/2019/151 zo dňa 29.07.2019 podľa § 63 ods. 1 zák.č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov, Ministerstvo spravodlivosti SR postúpilo Okresnému súdu Bratislava IV sťažnosť na zákonnú sudkyňu JUDr. Zuzanu Rigáňovú, konajúcu vo veci vedenej pod sp.zn. 23Pc/6/2017. Podľa tvrdení sťažovateľky A. R. v predmetnej veci, zákonná sudkyňa nevytyčila pojednávanie, sťažovateľka bola o postúpení podania upovedomená. Z obsahu e-mailového podania vyplýva, že sťažovateľka

oznámila, že sa na rozvode manželstva s manželom dohodli, pričom po narodení dieťaťa podávala Návrh na zapretie otcovstva, nakoľko žije s druhým partnerom, s ktorým chce mať druhé dieťa, chce sa s ním zobrať a postaviť dom. Oznámila, že začala podnikať. Sudkyňa sa k sťažnosti vyjadrila dňa 14.08.2019 s tým, že po podaní Návrhu na rozvod dňa 17.03.2017 tunajší súd prípisom zo dňa 05.05.2017 doručoval manželovi sťažovateľky Návrh a zároveň vyzval navrhovateľku na oznámenie skutočnej adresy pobytu manžela, nakoľko v návrhu uviedla, že sa zdržiava vo Švajčiarsku. Obe zásielky sa súdu vrátili nedoručené. Prípisom zo dňa 08.01.2018 súd opätovne zaslal manželovi Návrh na rozvod na adresu uvedenú v návrhu, zásielka sa vrátila neprevzatá v odbernej lehote. Súd lustraval pobyt manžela prostredníctvom Registra obyvateľov a zistil, že odo dňa 12.01.2018 manžel sťažovateľky nemá na území SR evidovaný trvalý pobyt. Prípisom zo dňa 12.11.2018 súd zisťoval pobyt manžela prostredníctvom Úradu hraničnej a cudzineckej polície, ktorá uviedla, že posledný pobyt na území SR bol na adrese Štefana H. XXXX/X, L. a o adrese v cudzine nemá záznam. Súd vyvesil oznámenie o podanom návrhu na úradnú tabuľku súdu a webovú stránku súdu v čase odo dňa 12.03.2019 do 27.03.2019. Sudkyňa uviedla, že konanie trvá dlhšie, ako je bežná prax v obdobných návrhoch, avšak spôsobila to skutočnosť, že súd nepoznal adresu pobytu manžela, na ktorú by mu mohol doručiť návrh. Oznámením o prešetrení sťažnosti zo dňa 03.09.2019 Spr83/2019 predsedníčka Okresného súdu Bratislava IV na základe prešetrenia veci konštatovala, že sťažnosť na postup súdu pre spôsobené prieťahy v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 23Pc/6/2017 je v namietanej časti dôvodná, ale k uvedenému došlo nielen z dôvodu organizačných zmien vykonávaných v príslušnom senáte, kde sa menilo personálne obsadenie pozície vyššieho súdneho úradníka, avšak zároveň boli prieťahy spôsobené nepreberaním zásielok oboma účastníkmi konania.

10. Z vykonaného dokazovania výsluchom žalobkyne okrem iného vyplýva, že nesúhlasila s tvrdením, že si mala premyslieť, či počas trvania manželstva uzatvorí nový vzťah a splodí dieťa, nakoľko jej manželstvo s exmanželom nevyšlo, pretože bola mladá, pobláznená, nemali spoločný majetok s exmanželom, ani deti.

11. Žalovaná cestou splnomocneného zástupcu uviedla, že žalobkyňa nepreukázala kumulatívne splnenie troch zákonných podmienok s ktorými zákon spája vznik zodpovednosti štátu za vzniknutú nemajetkovú ujmu a to nesprávny úradný postup súdu, nakoľko ten konal v zmysle CMP, nepreukázala príčinnú súvislosť medzi opísanými problémami žalobkyne a samotným konaním súdu, pričom nemajetkovú ujmu v peniazoch je možné priznať iba vtedy, ak nepostačuje ospravedlnenie a už predsedníčka Okresného súdu Bratislava IV sa za vzniknuté problémy ospravedlnila.

12. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR zák.č. 460/1992 Z.z., štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

13. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR zák.č. 460/1992 Z.z, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

14. Podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy SR zák.č. 460/1992 Z.z., kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

15. Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy SR zák.č. 460/1992 Z.z., každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

16. Podľa čl. 46 ods. 4 Ústavy SR zák.č. 460/1992 Z.z., podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

17. Podľa ust. § 48 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

18. Podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

19. Podľa ust. § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

20. Podľa ust. § 3 ods. 1 písm. a/, d/ zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- d) nesprávnym úradným postupom.

21. Podľa ust. § 3 ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

22. Podľa ust. § 9 ods. 4 zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa ust. § 17 ods. 2, 3, 4 zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,

b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,

c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,

d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu

23. Podľa čl. 13 ods. 1 CSP, strany sporu konajú v styku so súdom osobne, ak zákon neustanovuje inak. Strany sporu môžu konať aj prostredníctvom zástupcu; napriek zastúpeniu môže súd stranu sporu vyslychnúť, ak je to potrebné a možné.

24. Podľa § 106 ods. 1 CSP ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti

a) fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca.

25. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

26. Podľa § 96 ods. 1 CMP súd vedie manželov k odstráneniu príčin rozvratu a usiluje sa o ich zmierenie.

27. Podľa § 96 ods. 2 CMP ak je to účelné a umožňujú to okolnosti prejednávanej veci, môže súd účastníkov vyzvať, aby sa o zmierne riešenie pokúsili mediáciou.

28. Podľa § 116 ods. 2 CSP, ak sa súdu nepodarí žalobu doručiť na adresu zistenú postupom podľa odseku 1, zverejní súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Žaloba sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručенú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

29. Podľa § 18 zák.č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

30. Podľa § 22 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine o zmene a doplnení niektorých zákonov k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

31. Podľa § 23 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z. z. súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spoluzitia.

32. Podľa § 23 ods. 2 zák. č. 36/2005 Z. z. súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

33. Žalobkyňa si žalobou uplatnila sumu 5.000,-eur ako náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá jej mala vzniknúť v dôsledku zbytočných prieťahov v súdnom konaní o rozvod manželstva vedenom na Okresnom súde Bratislava IV sp. zn. 23Pc/6/2017.

34. Aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda a teda účastníkom konania. S poukazom na ustálený skutkový stav a uvedené súd dospel k záveru, že žalobkyňa je aktívne vecne legitimovaná na podanie žaloby podľa zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov. Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 10.02.2020 (l.č.5) ako orgánu zastupujúceho štát, bola žalobkyňou doručená Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov.

35. Zákon č.514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, zavádza zodpovednosť za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci a teda súd v danom prípade skúmal, či sú splnené predpoklady zodpovednosti štátu za vznik žalobkyňou označenej majetkovej resp. nemajetkovej škody, pretože štát zodpovedá iba za podmienok stanovených týmto zákonom. Ide o objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ale je založená za súčasného splnenia podmienok :

1. nezákonné rozhodnutie či nesprávny úradný postup,
2. vznik škody či nemajetkovej ujmy,
- 3.príčinná súvislosť medzi vydaním nezákonného rozhodnutia či nesprávnym úradným postupom a vznikom škody či nemajetkovej ujmy.

36. Verejnou mocou sa rozumie moc, ktorá rozhoduje autoritatívne o právach a povinnostiach subjektov či už priamo alebo sprostredkované.

37. Predsedníčka Okresného súdu Bratislava IV prešetrila sťažnosť žalobkyne a žalobkyni zaslala písomné oznámenie zo dňa 03.09.2019, v ktorom okrem iného uviedla, že sťažnosť žalobkyne je v namietanej časti dôvodná, ale k žalobkyňou uvedeným prieťahom došlo z dôvodu organizačných zmien a zároveň boli namietané prieťahy v konaní spôsobené nepreberaním zásielok oboma účastníkmi konania (z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa označila adresu bydliska odporcu bez bližšej špecifikácie "Švajčiarsko"). V uvedenej veci sp.zn. 23Pc/6/2017 čo sa týka doručovania zásielok, nakoľko žalobkyňa presnú adresu pobytu manžela súdu neoznámila, súd postupoval v zmysle zákona, dodržal procesnú postupnosť v zmysel CMP, CSP týkajúcu sa doručovania Návrhu na rozvod manželstva, pričom konal bezodkladne a bez akýchkoľvek prieťahov. K žalobkyňou namietanej nemožnosti podnikat', súd dodáva, že pri začatí podnikateľskej činnosti jedného z manželov je nutný súhlas druhého manžela iba v prípade, ak na podnikanie má byť použitý majetok z bezpodielového spoluvlastníctva manželov (žalobkyňa tvrdila, že majetok v BSM nenadobudli a o tom, že by chcela použiť majetok patriaci do BSM, alebo že by nedostala súhlas manžela, súdu žalobkyňa nepreukázala) a pritom na ďalšie právne úkony súvisiace s podnikaním už súhlas druhého manžela by žalobkyňa v zmysle platných

právných predpisov nepotrebovala. K námietke, že žalobkyňa si pre konanie o rozvod manželstva nemohla vysporiadať veci patriace do BSM súd poukazuje na to, že ustanovenie § 148a ods. 2 Občianskeho zákonníka vyporiadanie počas trvania manželstva nevylučuje, a to najmä v prípade, ak jeden z manželov začne podnikáť. Podľa § 143a Občianskeho zákonníka bolo možné aj počas konania o rozvod manželstva zo strany žalobkyne a jej manžela pristúpiť k zúženiu zákonom určeného rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, alebo si vyhradiť vznik bezpodielového spoluvlastníctva ku dňu zániku manželstva. Žalobkyňa súdu nepreukázala, že vykonala úkony smerujúce k usporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

38. Z obsahu súdneho spisu sp.zn. 23Pc/6/2017 vyplýva, že žalobkyňa podala Návrh na rozvod manželstva dňa 17.03.2017 a tento následne doplnila dňa 31.03.2017. Maloleté dieťa sa žalobkyňi narodilo dňa 26.10.2017 (t.j. 223 dní od podania Návrhu na rozvod manželstva na súd). Vzhľadom na plynutie času súd mal za preukázané, že žalobkyňa v čase podania Návrhu na rozvod manželstva už bola tehotná s iným mužom (nie s manželom) a s poukazom na zákon o rodine, CMP, CSP ako aj na plynutie zákonných procesných lehôt (t.j. fikcia doručenia návrhu na rozvod, lehota na vyhotovenie rozsudku, fikcia doručenia rozsudku, plynutie odvolacej lehoty) je nesporné, že ak by sa aj Okresný súd Bratislava IV nepokúšal opakovane doručovať Návrh na rozvod manželstva odporcovi (manželovi), ale urobil by tak iba jedenkrát (čo je zákonná povinnosť súdu), konanie o rozvod manželstva by sa neskončilo skôr, ako sa žalobkyňi narodilo dieťa a aby sa žalobkyňa stihla vydať za otca dieťaťa (t.j. uzatvoriť ďalšie manželstvo s biologickým otcom maloletého dieťaťa), a preto mal súd aj toto tvrdenie žalobkyne, že z dôvodu žalobkyňou namietaných prieťahov v súdnom konaní sp.zn. 23Pc/6/2017 bola nútená podať Návrh na zapretie otcovstva manžela, je nepreukázané. Preukázané bolo, že žalobkyňa ako manželka po uzatvorení manželstva porušila § 18 zákona o rodine, nadviazala nový vzťah s priateľom s ktorým otehotnela súc si vedomá toho, že je vydatá a nebol podaný návrh na rozvod manželstva a toto konanie bolo len na vôli samotnej žalobkyne, čo nemôže byť kladené za vinu žalovanej a súdu. S poukazom na uvedené je preukázané, že absentuje priama, bezprostredná príčinná súvislosť medzi žalobkyňou namietaným nesprávnym úradným postupom, žalobkyňou tvrdenými následkami, ktoré majú byť saturované uplatnenou náhradou nemajetkovej ujmy v peniazoch 5.000,-eur, a to najmä s ohľadom na samotné konanie žalobkyne (§ 18 zákona o rodine).

39. S poukazom na ustálený skutkový stav súd dospel k záveru, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno a svoje tvrdenia nepodložila žiadnymi dôkazmi, ako už súd v odôvodnení rozsudku uviedol, nepreukázala vznik škody, nepreukázala vznik nemajetkovej ujmy (t.j. predsedníčka Okresného súdu Bratislava IV sa žalobkyňi písomne ospravedlnila, skonštatovala závalu v doručeniach písomností adresovaných účastníkom konania a personálne zmeny a teda nepreukázala, že samotné ospravedlnenie a konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom), nepreukázala ani príčinnú súvislosť (pri nepreukázaní existencie škody a nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, absentuje aj príčinná súvislosť), ako jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, pričom bol preukázaný pasívny prístup žalobkyne k veci (vo veci sp.zn. 23Pc/6/2017 nebola súdu oznámená adresa odporcu žijúceho vo Švajčiarsku, ale v konaní sp.zn. 8Pc/10/2017 už táto povinnosť účastníkmi konania splnená bola), v danom prípade po oboznámení sa s predloženými zapožičanými súdnymi spisami Okresného súdu Bratislava IV a listinnými dôkazmi súd dospel k záveru, že v predmetnej veci nedošlo k vzniku nemajetkovej ujmy uvedenej žalobkyňou v žalobe údajným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava IV a nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi vydaným rozhodnutím Okresného súdu Bratislava IV, žalobkyňou označenou nemajetkovou ujmou vo výške 5000,- eur, súd dospel k záveru, že žalobkyňou uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch nie je dôvodný, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

40. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. Citované ustanovenie § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku predpokladá rozhodovanie súdu o trovách konania v dvoch fázach (v prvej fáze súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí rozhoduje

o tom, komu sa priznáva nárok na náhradu trov konania, v druhej fáze po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí súd rozhodne o samotnej výške náhrady trov konania). Žalobcovi ako plne úspešnej strane sporu by súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ale žalovaná nárok na náhradu trov konania nežiadala, a preto jej súd nárok nepriznal tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. (§ 367 ods. 1 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.